

Vittnesmål om rytmisk rörelseträning översatta från spanska.

Nedan är tretton vittnesmål om rytmisk rörelseträning som jag översatt från spanska. Två av dem är skrivna av läkare som känner till metoden och även gått kurs för mig. En är skriven av en psykolog som gått min utbildning och arbetar med rytmisk rörelseträning. De övriga är skrivna av föräldrar till barn som behandlats med rytmisk rörelseträning. Bakgrunden är följande:

Jag har i mer än sju år givit kurser i rytmisk rörelseträning i Madrid och senare även i Barcelona. Kurserna har blivit eftersökta främst bland psykologer, optometristerna och sjukgymnaster men även bland övrig sjukvårdspersonal, socialarbetare och lärare samt hos föräldrar med barn som har inlärningsproblem eller motoriska svårigheter. Vanligen är mina kurser övertecknade långt i förväg.

Mer än 800 personer har gått en eller flera kurser i rytmisk rörelseträning och ett antal har utbildat sig till rytmiska rörelseinstruktörer. Eva Rodriguez, som sponsrar mina kurser i Spanien har också börjat undervisa och hon har nu behörighet att undervisa i fyra av de sammanlagt sju kurser som ingår i utbildningen till rytmisk rörelseinstruktör. Hon är specialiserad barnsjuksköterska med lång erfarenhet av neonatalvård. Hon anlitas nu också för att hålla en grundläggande kurs i rytmisk rörelseträning på universitet i Madrid där ämnet ingår i mastersutbildningen för optometristerna.

Spanska optometristerna ägnar sig inte bara åt att skriva ut glasögon utan genomför även en mycket visuell träning med personer som har olika visuella problem som binokulära störningar, problem med ackommodationen mm. Till skillnad från svenska optiker har de förståelse för motorikens och de primitiva reflexernas betydelse för olika synproblem, vilket i hög grad bidragit till att rytmisk rörelseträning blivit så populär bland dem. Föräldrar till barn med lässvårigheter och andra inlärningssvårigheter vänder sig ofta till spanska optometristerna för att få hjälp med sina barns problem. Som framgår av nedanstående vittnesmål kan rytmisk rörelseträning ibland ha en dramatisk effekt vid sådana svårigheter, vilket i hög grad torde ha bidragit till att metoden blivit så populär bland spanska optometristerna att den t.o.m. ingår i deras utbildning.

Psykologerna är en annan stor grupp som deltagit i kurser i rytmisk rörelseträning och i många fall arbetar praktiskt med metoden. Till skillnad från många svenska psykologer har de förståelse för motorikens och de primitiva reflexernas betydelse för olika beteendestörningar som uppmärksamhetsproblem, hyperaktivitet etc. Som framgår av nedanstående fallbeskrivningar arbetar de inte bara med att diagnosticera sådana störningar utan även med behandling, vilket förklarar att många psykologer tagit till sig rytmisk rörelsebehandling.

Det finns också ett stort intresse för rytmisk rörelseträning i Latinamerika och kurserna har hållits i flera länder bl.a. i Mexiko av instruktörer som utbildats i USA.

Alla utom två av de bifogade vittnesmålen har samlats in av en spansk instruktör som också har organiserat en namninsamling till stöd för mig, sedan jag informerat om att jag blivit

anmäld Socialstyrelsen för kvacksalveri av en svensk psykolog. Namninsamlingen har kommit upp i närmare 350 underskrifter.

Två av de bifogade vittnesmålen har jag tagit från en spanskspråkig websida, där de och flera andra vittnesmål om rytmisk rörelseträning har publicerats:

PADRES CON ALTERNATIVAS (FÖRÄLDAR MED ALTERNATIV)

Vittnesmål

1.

Illa de Cuba 7, 1°-2^a - Tel. 938102776 – 08870 SITGES Vía Augusta, 9, Pral. 1^a - Tel. 93 415 73 09 – 08006 BARCELONA De la Torreta, 2, bajos – Tel. 93 860 04 72 – 08402 GRANOLLERS

Dr JORGE FERRE VECIANA

Col nº 12823

Isla de cuba 7

08870 – SITGES - BARCELONA

ESPAÑA

Intyg

Härmed intygar jag att jag ägnat mer än trettio år åt att diagnosticera och behandla störningar i spädbarnsutvecklingen och att jag under de senaste sju åren haft tillfälle att arbeta med en viktig grupp barn som följt eller följer ett program med rytmisk rörelseträning som ordinerats av fackmän från hela landet utbildade av Dr Blomberg och som syftade till att integrera de primitiva reflexerna.

Jag har kunnat verifiera att jämfört med andra barn med liknande störningar (ADD med inslag av uppmärksamhetsstörning och/eller hyperaktivitet eller impulsivitet/oppositionism) som inte hade fått denna behandling (ett tillräckligt signifikativt antal för mig som intresserar mig mer för välbefinnandet hos de barn som konsulterar än för statistik) är resultaten klart positiva och jag kan försäkra att i alla de fall jag känner till har resultaten påtagligt förbättrats utan att de åstadkommit någon typ av biverkning.

Sedan många år vet jag att ointegrerade primitiva reflexer är ett betydande hinder (framför allt de mest primitiva som Mororeflexen och fruktan paralyserflexen) för den neurologiska utvecklingen och därmed även för inläring och utveckling av barnens identitet och självkänsla. Vi har behandlat dem med mer generella rehabiliteringsmetoder och inte med en specifik och effektiv behandling som den som utformats av Dr Blomberg.

Och för att de gynsamma effekterna må stå klart undertecknar jag detta intyg i Sitges den 25 juli 2011.

Dr. Jorge Ferré Veciana

Col nº 12853

2.

Dra. M^a del Mar Ferré Rodríguez

Jag är läkare och har de senaste tio åren arbetat inom området spädbarnsutveckling. Jag har kunnat observera betydelsen av de primitiva reflexerna och deras integrering för den psykomotoriska utvecklingen under de första levnadsåren. När denna utveckling inte är optimal, när de primitiva reflexerna inte integreras och när en korrekt förbindelse inte etableras mellan hjärnans båda hemisfärer kan detta orsaka dysfunktioner som senare kan manifesteras sig under skolåldern (skolproblem, ADD, ADHD etc.)

Därtill har jag kunnat observera värdet av att, specifikt för varje patient, tillämpa rytmiska rörelser, i de fall där de behövs och på så vis bistå till att förbättra hela den psykomotoriska funktionsförmågan.

Dra Maria del Mar Ferré Rodríguez

Col nº 35398

Plaza Mañé y Flaquer 9, bajos (sede de fundación APALCE) c/ illa de Cuba 7, 1° 2^a

08006 Barcelona 08870 Sitges

678033015 (LU-VI 12-13 H, SA-DO 15-16H) Tel/fax: 93-8102776

www.jorgeferre.com marferre@jorgeferre.com

3.

Med denna presentation vill jag upplysa om min erfarenhet av rytmisk rörelsebehandling och integration av primitiva reflexer som utvecklats av Dr Harald Blomberg. För snart tre år sedan blev jag klar med Dr Harald Blombergs utbildning i primitiva reflexer och rytmisk rörelseterapi. Sedan dess har jag gradvis införlivat den med mitt terapeutiska arbete.

Jag är barnpsykolog med utbildning i spädbarns neurofunktionella utveckling, och klinisk psykotraumatologi, EMDR-behandlare och jag håller på att bli ackrediterad som instruktör i spanska barn-EMDR för den europeiska EMDR-associationen.

I mitt arbete är det vanligt att jag träffar barn med inlärningssvårigheter, dyslektiska symtom eller ADHD. I många fall möter man traumatiska förlossningar med instrument i dessa barns anamnes och en omogenhet i den neurofunktionella utvecklingen, i vilken de inte på ett adekvat sätt avverkat utvecklingsfaserna på golvet, en dålig sensorisk integrering och en traumatisk begynnelse som varit avgörande för mognandet och den emotionella utvecklingen.

Såväl brist på stimulation som trauma i tidig ålder påverkar utvecklingen och den horisontella och vertikala integreringen av den treeniga hjärnan. Och det är här som jag, enligt min anspråkslösa åsikt, anser att det arbete som utvecklats av Dr Harald Blomberg kan vara till hjälp. Jag har haft tillfälle att observera mer än 60 barn som jag behandlat dessa år och för vilka jag har introducerat rytmisk rörelseterapi och integration av primitiva reflexer. Bland dessa barn har skett påtagliga förbättringar i deras psykomotoriska organisation som förbättrat deras förmåga till inlärning så att dyslektiska symtom och svårigheter med att behandla information och med fattningsförmåga har minskat eller försvunnit.

Bland barn med komplext trauma i samverkan med neurofunktionell omognad har likaså en stabilisering underlättats så att man senare kan ta itu med traumat. För min egen del kan jag

kortfattat beskriva hur jag fick syrebrist under förlossningen och under barndomen uppvisade dyslektiska symtom som jag som vuxen lärt mig att kompensera på olika sätt och med stor ansträngning.

Efter att ha fullgjort den nämnda utbildningen började jag att praktisera den på mig själv och jag har märkt förbättringar i min språkliga organisation såväl muntligt som skriftligt, områden där jag fortfarande hade en mer uttalad svårighet.

Jag anser att det arbete som utvecklats av Dr Harald Blomberg på detta område hjälper barn som har svårigheter med sin psykomotoriska organisation och med sin inläring.

Vilket härmed intygas

Pamplona (España) den 1a september 2011

Cristina Cortes

Psicóloga infantil

Facilitadora y consultora de EMDR

crisrina.cortes@vitaliza.net

www.vitaliza.net

Tfno. +34 948 199 741

Pio XII nº 26 - 1º - Of. 1

31008 Pamplona - Navarra

4.

VIGO Den 23/7 2011

Min son, en yngling på tjugo år med Downs syndrom, insjuknade i depression i början av 2010 (då hade han nyss fyllt nitton år).

Han har behandlats av sin psykiater med speciella mediciner mot depression (Prozac, Rivotrol) som inte löste hans problem och med svåra biverkningar så att han under hösten, då han mådde som sämst, började med antipsykotisk och ångstdämpande medicinering (Risperdal och Tranqimazin)

Som mor insåg jag att denna väg inte var vad jag önskade för min son. Och jag sökte alternativa vägar,

Jag fick kännedom om rytmisk rörelseträning och dess grunder. Sedan fördjupade jag och tillägnade mig de nödvändiga kunskaperna för att själv bli min sons terapeut i denna terapi.

Jag började med rytmisk rörelseträning den 20 december 2010. (Min son stod då på Risperdal och Tranqimazin och var stabil men med episoder av nervositet, dålig uppmärksamhetsförmåga och i allmänhet rätt frånvarande.)

Jag märkte spektakulära förändringar den månad jag gjorde denna träning beträffande hans attityd, lugn, blick och känslomässiga stabilitet.

Jag har fortsatt dagligen tills idag (juli) och förändringarna och förbättringen har fortsatt. Han är mer närvarande och tycker mer om att leva. Han har inte längre episoder av ångest och om något händer är han i stånd att upptäcka det, verbalisera och hantera det känslomässigt bra. Han har ett normalt liv.

I samförstånd med hans psykiater och vid anblicken av sagda förändringar har man minskat hans medicin tills den satts ut helt och hållet.

Nu har det gått en månad utan medicinering och han är inte bara helt i sitt normaltillstånd utan han har dessutom på sitt eget initiativ önskat åka på ett sommarläger på två veckor där han är just nu och där han trivs, deltar och får nya vänner.

Jag kommer att fortsätta den rytmisk rörelsebehandlingen under minst ett och ett halvt år tills han uppnår total känslomässig autonomi och en korrekt självkänsla.

Hans psykiater, som vet att jag personligen har arbetat med rytmisk rörelseträning med honom har bett mig att informera henne om vad jag har gjort därför att hon är djupt intresserad. Jag är säker att hon kommer att rekommendera det till sina patienter.

Ana Sala Santa-Ana

Licenciada en Biología

Consultora Tomatis

VIGO

5.

Vitoria den 23/8 2011

Jag, Aranzazu Ibarra med DNI 16287574D framför att min dotter Miren blev diagnosticerad med inlärningssvårigheter, närmare bestämt med dyslexi och dyskalkuli av neurologen Dr Monbiela. Hennes svårigheter i skolan var uppenbara för alla lärare som arbetade med henne och för familjen. Miren arbetade med rytmisk rörelsebehandling ett år och hennes förbättring har varit mycket uppenbar, vilket både neurologen Dr Ferré och hennes lärare i skolan har påtalat.

Jag bekräftar vad som ovan framlagts så att de gynnsamma effekterna må stå klart där det skulle vara nödvändigt.

6.

Vittnesmål till stöd för Harald

Samuel, som är åtta år är idag en kärleksfull pojke som kan uttrycka sina känslor och som anstränger sig att göra sina läxor. Men intill nyligen var det inte så. Om vi vänder blicken bakåt ser vi en pojke instängd i sig själv, skygg och oförmögen att koncentrera sin uppmärksamhet på sina hemuppgifter. De första påstötningarna kom från skolan där man sa att Samuel inte uppfyllde målen för sin åldersgrupp: Han följde inte lärarnas förklaringar, han fullgjorde inte uppgifter han fick och störde mycket i klassen. De började en utredning och att tala om en möjlig ADHD.

Dessförinnan hade vi vänt oss till en psykolog, som bekräftade uppmärksamhetsproblemen och beteendestörningen. Fast vi började arbeta med denna psykolog insåg vi att det inte var tillräckligt och att pojken inte gick framåt.

Vi sökte fackmän som kunde hjälpa vår son och vi rådfrågade många innan vi kom i kontakt med Rytmask rörelseträning, utvecklad av den svenske läkaren Harald Blomberg. Efter en grundlig och detaljerad undersökning, som ytterligare en gång bekräftade hans inlärningssvårigheter och problem med utvecklingen, började vi dagligen arbeta med de föreslagna övningarna.

Samuel medverkade från första stunden och till vår förvåning dröjde det inte länge innan resultaten kom. Vår son började le och blev mer kommunikativ. Han berättade vad som gjorde honom lycklig och även vad som oroade honom, vilket gjorde det möjligt för oss att hjälpa honom bättre. Hans inställning till läxorna förändrades och han accepterade att börja arbeta, något som tidigare var en regelrätt tortyr. Han började acceptera frustration bättre och spänningen försvann från hans kropp. Hans handstil förbättrades och blev läslig samtidigt som hans fotbollsspel förbättrades och han började delta i denna sport tillsammans med sina kamrater.

Allt detta som vi såg hemma blev också tydligt i skolan där hans uppförande förändrades: Han var inte så lättstörd och lärarna kunde se Samuels växande intresse för att anstränga sig och göra bra ifrån sig. Detta inspirerade oss att

fortsätta arbeta med rytmisk rörelseträning fast det återstod mycket att göra men med hoppet att han är på rätt väg.

För närvarande fortsätter Samuel med terapin och framstegen fortsätter: somliga större och andra mindre, men han förbättras hela tiden i sin personliga utveckling, vilket tillåter oss vara optimistiska och att han steg för steg kommer att mogna och förbättras.

Familia Delgado Belda

Madrid Julio 2011

7.

Mª Pilar Hernández Carretero

De: "Hernandez Carretero, M.Pia" <MPHERNANDEZ@mityc.es>

Para: "'testimonios@reflejosprimitivos.es'" <testimonios@reflejosprimitivos.es>

Fecha: 27 de julio de 2011 a las 12:14

Asunto: TMR

Mitt namn är Pilar Hernandez och vi har en pojke på 10 år. Han har alltid haft inlärningsproblem, han hade jobbigt med allt han skulle lära sig. När han var 7 år tog vi honom till en psykologmottagning och han fick diagnosen korsad lateralitet. Från den stunden började vi ta honom till specialister, som var och en ordinerade en annorlunda behandling. Senare fick vi information om rytmisk rörelseträning som Eva Rodriguez i Madrid arbetade med och beslöt oss för att ta honom till hennes mottagning för en utvärdering. Hon sade att han hade olika reflexer som han inte utvecklat och att hon skulle arbeta med honom. Ännu är han inte definitivt friskförklarad men han har blivit väldigt mycket bättre. Beträffande studierna har hans resultat blivit påtagligt bättre och nu behöver han inte så lång tid för att göra sina läxor. Tidigare var han en mycket osäker pojke och han har blivit säkrare. Han är också mer social.

Vi tror att den rytmiska rörelseträningen har lyckats förbättra vår son såväl motoriskt, socialt som intellektuellt. Vi är mycket nöjda med att ha genomfört denna behandling som har varit så positiv för honom.

Mª Pilar Hernández Carretero

8.

Jag vänder mig till er för att meddela att fast jag varken är läkare eller psykolog stödjer jag Dr Blomberg och hans behandling av reflexer och med rytmiska rörelser.

Som mor till en pojke som aldrig fått samma diagnos av de olika läkare som han träffat, som f.ö. inte har givit mig några behandlingsalternativ som jag skulle lita på, eftersom varje specialist som bedömt honom föreslagit olika saker. Jag lät en terapeut som är elev till dr Blomberg i Madrid behandla min son med utomordentliga resultat, så till den grad att, från att ha haft en lindrig utvecklingsstörning enligt en psykolog från Madrids kommun, tog de bort denna diagnos ur hans skolakt p.g.a att den bedömdes som felaktig. Jag är tacksam mot Dr Blomberg för hans hängivenhet, hjälp och bistånd till många barn som lider och som inte finner några alternativ inom medicinen och som går vilse i felaktiga diagnoser som medför lidande och förlust av tid.

Stöd de studier som dessa läkare genomför som ger sitt kunnande och sin tid för att undersöka andra valmöjligheter som inte har någon allvarlig biverkning och som finner lösningar på sådant som andra inte har kunnat !

Jag har inga referenser eftersom jag inte längre låter någon `` fackman `` bedöma min son. Jag kan bara erbjuda mitt vittnesmål.

Mª Ángeles Núñez González 51.676.371 - V c/ de los Madroños, 33 28041 Velilla de San Antonio (Madrid) - España Tel. 679294198

9.

Moises var en pojke på åtta år och gick i tredje klass. Man hade förutsagt att han måste gå om ett skolår. Han skrev utan mellanrum mellan orden, allt var i oordning med mycket dålig stil, han hade mycket svårt att läsa. Han lyckades inte avsluta vad han höll på med. Han lyssnade inte på instruktioner och deltog heller inte alls i klassarbetet. Förutom att han hade dåliga relationer med sina klasskamrater hade han svårt att umgås såväl hemma som med andra i omgivningen delvis därför att skolan hade stämplat honom som en pojke med uppmärksamhetsstörning.

Det var dagen före påskveckan och en mycket avancerad skolperiod började. Jag satte honom att göra läxor eller att läsa hemma. Han tröttnade och lyssnade helt enkelt inte. Min svägerska som såg min situation föreslog att vi skulle ta honom till en psykolog. När vi tog honom dit kommenterade hon att han behövde behandlas med rytmisk rörelseträning. På två veckor alldeles i början av mars började Moises förändras. Han slutade gnissla tänder, han tröttnade inte längre när jag satte honom att göra läxorna hemma. Med tiden förbättrades hans handstil märkbart, något som glädde honom mycket och han kunde klara av sitt skolår. Nu går Moises i femte klass och är en pojke med betyg på 7,8 och 9 för vilket jag tackar den person som behandlade min son och gjorde det möjligt för honom att må bra och först och främst upphovsmannen till denna metod.

ATTE. SRA. ESCOTO

10.

Hej Rosina,

Jag heter Alejandra Fuentes från Chile. För fem månader sedan bad jag respektfullt om er hjälp för min baby med hypotoni som verkade vare en sannskyldig trasdocka. Ni hade vänligheten att sända mig hjälp så att jag kom i kontakt med rytmisk rörelsebehandling, som jag började göra med min hypotona baby på elva månader. Idag kan min baby, som nu är ett år och fyra månader, tack vare Gud och den rytmiska rörelseträningen hålla upp sitt huvud, krypa, sitta själv, äta själv och börjar att ställa sig upp själv. Allt detta för att ni skickade rörelseterapin till min e-mail.

Evigt tacksamma

Alejandra Fuentes

11.

Jag delger er min erfarenhet.

Jag är mor till två söner, Luis är den yngre. Från att han började skolan blev det en mycket svår situation för mig. Jag arbetar och måste alltid kämpa med kallelser och möten därför att min son rapporterades till ledningen att han slogs, att han inte ansträngde sig eller lärde sig.

Han blev avstängd från två skolor. I den sista gick Luis i fjärde klass och man gav mig valet att han skulle bli underkänd eller att han fick börja tredje klass. Inget av alternativen var uppmuntrande.

Jag hade bestämt mig för att ta med honom till en neurolog eftersom han enligt skolpsykologen hade ADHD.

Av en händelse blev jag rekommenderad av en lärarinna att ta honom till en psykolog som höll på med övningar. När jag tog honom dit fick jag mycket hopp och på en månad lärde sig Luis tabellerna, ändrade sin attityd, skrev på ett mer ordnat sätt, började läsa korrekt och gick ut fjärde klass på ett lugnt sätt utan problem eller konflikter som tidigare.

Han gick ut med åtta i genomsnitt och allt var tack vare rytmisk rörelseterapi, som jag nu vet att dessa rörelser kallas. Min son gillar dem och Gud vare lov är han bra. Rektorn i den skola där han går nu säger att min son är en mycket väluppfostrad pojke och att han arbetar mycket bra.

Tack

Claudia

Mexico

12.

Min erfarenhet av Rytmask rörelseterapi

Jag bor i Mexiko och har en pojke på sex år med diagnosen ADHD. Vi hade mycket problem i skolan, han svarade inte när han blev tilltalad och lyssnade inte.

När han var mycket liten var han som en raket, han slutade inte att hoppa och springa, han vill inte bli kammad, insmord, han besväras av klädernas etiketter och kläderna själva.

På det hela taget var han negativ, han följde inte instruktioner och löd inte. Allt var svårt, att klä sig, att bada, att gå till affären, på besök etc. Han blev besvärad av buller och musik. Han hade problem med andra barn, han blir aggressiv i vissa sammanhang, är mycket impulsiv (detta är det värsta för mig för han bets, slogs och kunde in anpassa styrkan i sina händer). Han sov inte bra, han rörde sig hela nätterna, han satte sig upp, han reste sig, vaknade och gnisslade tänder. Mycket oordnad och slarvig med sin person och sina saker, dagligen tappade han bort sin lunch i skolan. Han gjorde aldrig klart sina uppgifter, bara till hälften och sedan började han göra något annat.

Vi började med rytmisk rörelsebehandling för fem månader sedan. Vi började att se små förändringar, men för mig är de mycket betydelsefulla. I början hade han svårt att acceptera att göra övningarna, han ville inte och då han inte följde instruktioner gjorde han dem inte.

Han började plocka ihop sina leksaker och intressera sig för sina saker. Så småningom började han följa instruktioner och accepterade övningarna, idag när han börjar göra behandlingen till kvällen, somnar han strax och sover lugnt, hans tandgnissling har blivit avsevärt bättre.

Nu är han intresserad av att färglägga sina böcker. Han målar själv utan att jag ber honom, han håller sig inom gränserna och MYCKET VIKTIGT han avslutar varje teckning som han påbörjar.

Jag skickade honom på en sommarkurs i skolan där han ska gå i år, jag berättade för dem om problemen för att se om de kunde acceptera honom, de tog emot honom och sa att han är som en normal pojke, uppförde sig bra, följde instruktioner, löd, gjorde inte någon illa och arbetade bra.

Det var bara en vecka, kanske kommer man att märka symtom med tiden.

Av vad jag har läst förstår jag att mina syskon som nu är vuxna hade symtom på sensoriska problem och de har också börjat med behandlingen, de är bättre men det fattas mycket än.

Jag tror att några tänker att terapin beskrivs som magisk och lätt, men så är det inte, det är MYCKET ARBETE OCH MER. Det är resultatet av uthållighet och tålmod. Det är att inte ge upp fastän barnet inte samarbetar, så småningom kommer han att gilla det. Vi gör övningar tre gånger om dagen, på kvällen tar de 45 minuter. För att komma till mottagningen reser jag mer än sex timmar men det är värt besväret. Jag åker till staden Aguacaliente där doktorn finns som ger behandlingen. Detta är bara början på resultaten, det fattas mycket innan han är helt bra. Jag hoppas att denna berättelse uppmuntrar fler mammor som jag var, desperata, ledsna och frustrerade över den situation som de har med sitt barn.

Jag hoppas skriva igen och berätta att vi kommit igenom allt. Denna historia fortsätter.

Gabriela (México)

PUBLICADO POR PADRES CON ALTERNATIVAS

13.

Jag är mor till många barn och Gud ske lov är alla friska, men en av dem började få skolproblem i tredje klass. Jag har alltid sett honom som något annorlunda än de andra såtillvida att han inte var så motoriskt rörlig. Han hade stora uppmärksamhetsproblem: Han gjorde inte sina läxor, glömde sina böcker lyssnade inte på lärarens förklaringar om han inte stod direkt över honom, han kunde tillbringa en hel dag utan att göra något, varken hemma eller i skolan. I själva verket gick han till skolan för att äta och koppla av, annat ägnade han sig inte åt. Men trots allt detta var han lycklig. Inget fattades honom i livet, han hade föräldrar som älskade honom, han hade tillräckligt att äta och klä sig.... men efter några år, efter misslyckande på misslyckande och en för varje gång större ansträngning för att uppfylla skolans krav blev han alltmer inåtvänd, mer tystlåten, mer osäker ...tills han hamnade i en depression.

Och varför var allt så här? Varför uppnådde han inte skolans mål som de andra fastän han ansträngde sig åttio gånger mer än de?

Situationen förvandlade sig så småningom till ett familjeproblem, för våra planer underordnade sig min stackars sons ansträngningar, examina etc. Experterna övergick till att sätta honom i ett fack för omognad, att allt var slöhet (men det enda han gjorde var att studera)... tills de kom till den punkt då de sade mig att han inte hade tillräcklig kapacitet.

Vi gjorde en terapi för synen (för han hade många problem på denna nivå) men det löste inte problemet. Ända tills dessa optometristerna gav mig möjligheten att göra rytmisk

rörelseträning. Sanningen är att så snart de visade de övningar han skulle göra, tänkte jag att de var dumheter men som den desperata kvinna jag var satte jag igång. Vid denna tidpunkt var jag beredd att stå på näsan om detta hade kunnat hjälpa min son. Och jag blev förvånad när jag efter tre – fyra veckor märkte att han kom ihåg bättre. Jag kunde inte tro det. Att min son skulle kunna lära sig saker inom en rimlig tid var något extraordinärt.

Min son var då 13 år. Vi gjorde terapin under ett år. Nu går han i första årskursen på gymnasiet (något som man hade förutsagt skulle vara omöjligt) han är en helt självständig pojke, ansvarsfull, säker på sig själv, entusiastisk för sin yrkesframtid.... Slutligen är det som ett mirakel....att se honom så här efter allt vi har lidit...jag kan bara tacka Gud. För mig har det förändrat livet så mycket (för att inte tala om honom) att jag gick hela utbildningen i denna behandling och tillämpar den med andra barn som också har nytta av den.

De klarar allt, de bör klara allt, man måste bara hjälpa dem. Jag uppmuntrar alla föräldrar som läser mitt vittnesmål att de aldrig ger upp med sitt barn. Det finns alternativ utan negativa biverkningar. Man måste bara ge dem tid och entusiasm.

Jag passar på att tacka Eva Maria Rodriguez, som var den person som hjälpte honom att bli frisk och som har hjälpt mig i min utbildning och även att tacka Gud, som förde henne i min väg när jag inte orkade mer.

M. A. R. (Madrid)

PUBLICADO POR PADRES CON ALTERNATIVAS